

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۴ فبروری ۲۰۲۳

پشتون ستیزی در پاکستان و عواقب احتمالی آن!

جمعه - ۱۴ دلو ۱۴۰۱ - کابل: از طریق رسانه ها مطلع شدیم که "منیر اکرم" نماینده دایمی پاکستان در ملل متحد، در مصاحبه ای که با روزنامه اردو زبان "داون چاپ پاکستان" انجام داده است، مواضع پشتون ستیزانه روز گذشته اش در جلسه رسمی ملل متحد در "ژنیو" را که در حضور نمایندگان اکثریت نمایندگان کشورهای جهان به فرهنگ پشتون ها توهین نمود، خواسته با این جملات تلطیف نماید:

"از اظهاراتم متأسفم که اشتباه فهمیده شده یا احساسات کسی را جریحه دار کرده است. هیچ بی احترامی به فرهنگ پشتون که بسیار مترقی و سزاوار احترام کامل در سراسر جهان است، وجود نداشت." در یادداشت امروز بحث کوتاهی در همین زمینه خواهیم داشت:

۱- "منیر اکرم" نماینده دایمی دولت پاکستان در ملل متحد است و این سخنان را در یک جلسه رسمی که از طرف ملل متحد برگزار شده و اکثریت اعضای آن سازمان در آنجا حضور داشتند، بیان داشته است، لذا اگر بپذیریم که اشتباهی از طرف وی و یا در فهم مسأله از طرف حضار صورت گرفته است، لازم است تا:

*- در همان سطحی که آن توهین صورت گرفته یعنی در یک جلسه رسمی به میزبانی ملل متحد، معذرت خواهی نیز در همان سطح صورت گیرد، نه این که در حضور بیش از ۱۰۰ کشور به فرهنگ پشتونها توهین صورت گیرد، و بعد تر زیر لحاف خودشان خزیده پوزش بخواهند؛

*- نامبرده در آنجا از موضع دولت "جمهوری اسلامی پاکستان" سخن می گفت، لذا هر نوع پوزش خواهی مستلزم آن است که دولت پاکستان طی اعلامیه رسمی از عملکرد نماینده اش پوزش خواسته، در عمل با کنار گذاشتن همچو انسان احمق و راسیستی حسن نیتش را به اثبات برساند.

۲- پشتون ستیزی و پشتون زدائی در پاکستان، نه بار اول است که از طرف مقامات دولتی پاکستان یعنی آنهایی که به نمایندگی از سرمایه پنجاب و سند در حاکمیت حضور دارند، صورت می گیرد و نه هم بار آخر خواهد ماند. این حرکت از همان آغاز ایجاد پاکستان وجود داشته و تا آن زمان که نیروهای انقلابی و کارگری قدرت دولتی را در پاکستان به دست گیرند و دوستی و دشمنی ها را بر معیار طبقاتی استوار سازند و یا پاکستان تجزیه گردد ادامه خواهد یافت. این آن درسی است که تاریخ این کشور نو تأسیس به ما آموزاند. زیرا می دانیم:

* - از همان نخستین روزهایی که استعمار انگلیس تصمیم گرفت تا به علاوه افغانستان، به مثابه یک کشور دیوار مقابل گسترش احتمالی شوروی، کمربند حفاظتی پاکستان را با تجزیه نیم قاره هند به هندوستان و پاکستان، پاکستان را به وجود آورد، در کل خلاف هند که از صد ها قوم و زبان متشکل بود، پاکستان را از ۵ قوم بزرگ یعنی پنجابی، سندی، بلوچ، پشتون و بنگالی صرف بر روی یک قاسم مشترک که دیانت اسلام بود، به وجود آورد؛

* - گذشت زمان نشان داد که جناح حاکم سرمایه که متعلق به پنجاب و سند بود، هر چند در ظاهر همه را مسلمان و با هم برادر اعلام می داشت، مگر در عمل چنان به زورگویی و انحصار طلبی قومی روی آوردند که حتا موجودیت افرادی چون "ایوب خان" را که تعلق قومی پشتون داشت و یا در این اواخر "عمران خان" را نتوانستند تحمل نمایند و تاریخ به ما می آموزد که چگونه اولی را کشتند و دومی را در یک کودتای مفتضح از قدرت کنار کشیدند.

* - برخورد نمایندگان سرمایه های پنجاب و سند در وجود احزاب وابسته به خاندان "شریف" و "بوتهو"، تنها در مقابل پشتونها دشمنانه نبوده، باز هم تاریخ به ما می آموزد که همین سیاست های زورگویانه و توهین آمیز، سرانجام چگونه ایالت بنگال شرقی را وادار ساخت تا به کمک هند و شوروی آنزمان، راه تجزیه را پیش گرفته با گرفتن استقلال شان در بطن جنگهای خونین علیه اردوی پاکستان و وادار ساختن جنرال "تیکه خان" قومندان عمومی قوای پاکستان کنونی به تسلیمی زبونه با ۹۰ هزار سرباز و تمام تجهیزات، بنگله دیش را به مثابه کشوری مستقل اعلام بدارند؛

* - نمایندگان سرمایه پنجاب و سند، جهت جلوگیری از تکرار سرنوشت بنگال شرقی، در مواجهه با پشتونها و بلوچ ها، به جای آن که بکوشند تا آنها را با قایم ساختن مناسبات و اقعاً برادرانه و مساویانه در تمام سطوح حفظ نمایند، از یک جانب کوشیدند تا با ترویج دیوانه وار مذهب در آن مناطق و از جانب دیگر با خریدن تعدادی از زعمای خاین آن اقوام، سیاست های زورگویانه و انحصارطلبانه قومی شان را تا همین اکنون ادامه دهند؛

* - اینک که از یک جانب جنبش "تحفظ پشتون" ها و از جانب دیگر نهاد های استقلال طلبانه بلوچ، تا حدی قادر شده اند برای هویت قومی شان کارهایی انجام دهند، ارتجاع حاکم بر پاکستان که همان سرمایه پنجاب و سند باشد، با تمام قدرت می کوشد تا علیه روند آغاز یافته به اشکل مختلف مبارزه نماید. چنانچه از یک سو به گفته "محسن داور" یک تن از سران جنبش "تحفظ پشتون"، اسلام گرایی را در مناطق آنها با ایجاد "تحریک طالبان پاکستان" تبلیغ و ترویج می دارند تا علیه قوم گرایی کاری انجام داده باشند و از سوی دیگر با بستن اتهاماتی چون سخنان "منیر اکرم" می خواهند این اقوام را در سطح جهان، وحشی و عقب مانده نشان داده، تجاوزات رهنانه و جنایتکارانه ارتش پنجاب را بر آن مناطق به نحوی دفاع از تمدن و گسترش آن تبلیغ بدارند.

هموطنان گرامی!

این را باید پشتونهای دو طرف خط فرضی دیورند بدانند که اگر نتوانند روابط برادرانه با اقوام ساکن افغانستان به مثابه یک قوم قایم نمایند و ملعبه دست سیاست بازان پنجابی قرار بگیرند و در افغانستان روابط برادرانه را بنا بر تحریکات نوکران پاکستان تخریب نمایند، سرانجامی که جز تجزیه منطقه و یا نوکری سرمایه پنجاب برای آنها متصور نیست. در نتیجه هرگاه قوم پشتون نمی خواهد ننگ تغییر نقشه سیاسی منطقه به نفع استعمار بر دامنش نگاشته شود، می باید تلاش بورزد به همان سان که برای حقوق حقه قوم پشتون در آن سمت خط فرضی دیورند می رزمد، به حقوق حقه اقوام ساکن این طرف خط نیز حرمت قایل شود.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!
مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل
و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد
تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!